

Stretnutie IX.

Skrytá núdza.

VIDIEŤ

- Kto z núdznych ľudí v tvojom prostredí je zanedbaný (opustený) a umlčaný?
- Aké skrývané oblasti chudoby badáme ktoré si vyžadujú našu pozornosť a modlitbu?
- Ako sa prejavuje v tvojom okolí neúcta ľudí k životnému prostrediu?

POSÚDIŤ

EG 209. Ježiš, evanjelizátor par excellence a zosobnené evanjelium, najviac sa stotožňuje práve s najmenšími (porov. Mt 25, 40). To nám pripomína, že všetci ako kresťania sme povolaní, aby sme sa starali o tých najkrehkejších na tejto zemi. Avšak pre súčasný model „úspechu“ a „sebestačnosti“ sa nejaví ako zmysluplné investovať do toho, aby sa ľudia zostávajúci pozadu, slabší a menej talentovaní mohli v živote presadiť.

EG 212. Dvojnásobne utrápené sú ženy, ktoré trpia vylúčením, zlým zaobchádzaním a násilím, pretože často majú ešte menej možností brániť svoje práva. Avšak aj medzi nimi neustále nachádzame obdivuhodné prejavy každodenného hrdinstva pri obrane a pri starostlivosti o krehkosť svojich rodín.

EG 213. Medzi týmito slabými, o ktorých sa Cirkev chce starať prednostne, sú aj deti pred narodením, najbezbrannejšie a najnevinnéjšie zo všetkých; dnes sa im upiera ľudská dôstojnosť, aby sa s nimi mohlo robiť, čo sa komu zachce; berie sa im život a schvaľujú sa také zákony, ktoré zakazujú, aby tejto svojvoľnosti ktokoľvek bránil. Na zosmiešnenie obrany nenarodených, o ktorú sa Cirkev snaží, sa jej pozícia neraz zobrazuje ako ideologická, tmárska a nemoderná. A predsa je táto jej obrana nenarodeného života vnútorne spojená s obranou každého ľudského práva. Opiera sa o presvedčenie, že ľudské bytie je

vždy posvätné a nedotknuteľné, v každej situácii a v každej fáze svojho vývoja. Je vždy cieľom a nikdy nie prostriedkom na riešenie iných problémov. Ak padne toto presvedčenie, porušia sa pevné a stále základy ochrany ľudských práv a tieto práva budú manipulovateľné takými spôsobmi, aké vyhovujú tým, čo sú práve pri moci. Samotný rozum stačí na to, aby sme spoznali neporušiteľnú hodnotu každého ľudského života; ale ak sa naň pozeráme aj z hľadiska viery, „každé urazenie dôstojnosti človeka kričí, volá pred Božou tvárou po pomste a je urážkou Stvoriteľa človeka“.

EG 214. Práve preto, že je to otázka, ktorá súvisí s vnútornou jednotou nášho posolstva vzhľadom na hodnotu ľudskej osoby, nemožno očakávať, že Cirkev v tejto otázke zmení svoje stanovisko. Budem v tom celkom úprimný. Toto nie je argument podliehajúci nejakým reformám alebo „modernizáciám“. Nie je nič progresívne na tom, keď sa niekto pokúša riešiť problémy zabitím ľudského života. Je však tiež pravda, že sme urobili málo ohľadom adekvátneho sprevádzania žien nachádzajúcich sa vo veľmi ťažkých situáciách, v ktorých sa potrat predstavuje ako rýchle riešenie ich hlbokej úzkosti najmä vtedy, keď sa život rastúci pod ich srdcom počal násilne alebo v prostredí veľkej biedy. Kto môže nechápať takéto bolestivé situácie?

EG 215. Sú aj iné, krehké a bezbranné tvory, ktoré často zostávajú napospas ekonomickým záujmom a bezohľadnému využívaniu. Mám teraz na mysli celé stvorenie. Ako ľudské bytosti nie sme len užívateľmi, ale aj správcami ostatných stvorení. Prostredníctvom našej telesnosti nás Boh úzko spojil so svetom, ktorý nás obklopuje, a tak na nás jeho pustošenie vplýva ako choroba a vyhladenie ktoréhokoľvek druhu nás trpko zasahuje ako okyptenie. Nedovoľme, aby po nás zostali stopy deštrukcie a smrti, ktoré sa dotknú nielen nášho života, ale aj budúcich generácií. V tomto zmysle sa stotožňujem s pôsobivým a prorockým varovaním, ktoré už pred rokmi vyslovili filipínski biskupi: „V

lesoch žilo neuveriteľné množstvo rozličných druhov hmyzu a všetky tieto druhy tam mali vlastnú úlohu... Vtáky lietali vo vzduchu, ich trblietavé perie a ich pestré spevy dodávali farbu a melódiu zelených lesov... Boh dal túto zem nám, jeho vyvoleným stvoreniam, ale nie na to, aby sme ju zničili a premenili na púšť... Po daždivej noci pohliadni na čokoládovohnedé rieky v tvojom okolí a uvedom si, že odnášajú živú krv zeme do mora... Ako budú môcť ryby plávať v takých stokách, akou sa stala rieka Pasig a mnohé iné rieky, ktoré sme znečistili? Kto premenil nádherný vodný svet na podvodné cintoríny bez života a farby?“

EG 216. Maličkí, ale mocní v Božej láske, ako svätý František z Assisi. Tak my všetci kresťania sme povolaní starať sa o krehkosť ľudí a sveta, v ktorom žijeme.

KONAŤ

Modlitba na úmysel núdznych a slabých. Určiť si formu spoločnej modlitby.